

mig til at minde om det Faktum, at den Portoforhøjelse paa indenbys Breve, der fandt Sted for nogle Aar siden, var nødvendiggjort ved Udvidelse af Landposterne rundt omkring i Landet. Ved denne Lejlighed var det *Hovedstaden*, der for en Del maatte betale for et Gode, der blev til Gavn for hele Landet.

Jeg skulde imidlertid ikke have taget denne Sag op, hvis man ikke i det andet Ting havde grædt sine modige Taarer over den nye Postbygnings Kostbarhed — hvad for øvrigt ogsaa er sket her i Tinget. Det blev vel ikke ligefrem sagt, at denne Postbygning var et Gode for København, et Offer, der blev bragt denne By, men man fik dog nærmest dette Indtryk, og man fandt, at det var højst sørgeligt, at dette Foretagende vilde komme til at koste Staten saa mange Penge. Lige overfor disse Udtalelser og Udtalelser, der i Dag ere faldne i dette Ting, finder jeg Anledning til at minde om, at Lovforslaget om denne nye, afsides beliggende Postbygning vakte en meget stærk Modstand hos det Parti, hvortil jeg hører. Man fandt Beliggenheden ganske overordentlig uheldig og Lovforslaget derom kostbart og lidet overvejet, idet det meget stærkt fremhævedes af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen), at Spørgsmaalet om en Telegraf- og Postbygning burde løses paa een Gang. I de andre Partier vilde man intet høre herom, og Lovforslaget om en saakaldt centralt beliggende Postbygning til ca. 2 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. blev vedtaget trods Højres Protest. Som et Led i Systemskiftets velsignelsesrige Følger har det sin Interesse at genkalde i Erindringen de forskellige Faser, Spørgsmaalet om Opførelse af en Postbygning og en Telegrafbygning har gennemgaaet i disse Aar. Snart kunde man umulig vente et eneste Aar med Opførelse af en Telegrafbygning, Tilstandene indenfor Telegrafvæsenet vare aldeles uudholdelige og utaalelige. Saa blev der pludselig stille indenfor Telegrafvæsenet, men derefter blev det aldeles forfærdeligt for Postvæsenet. Den daværende Minister for offentlige Arbejder, den nuværende Indenrigsminister, udtalte paa sin Kollegas, den daværende Indenrigsminister, den nuværende Konseilspræsident, Vegne: „Det er jo klart, at man ikke kan udsætte

Ibrugtagelsen af den nye Personbanegaard, fordi der mangler de fornødne Lokaler til Postvæsenet“. Af denne Grund og navnlig, fordi der mangler de store Lokaler, der ere nødvendige af Hensyn til Pakkeposten i Forbindelse med den nye Personbanegaard, foreslaar Ministeren Opførelsen af denne Postbygning til et Beløb af 2 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Jeg tror, jeg har medtaget de væsentligste af de Argumenter, der bleve fremførte for dette Lovforslag ved denne Sags første Behandling i dette Ting, og derefter blev dette lidet overvejede Forslag vedtaget af alle Partier undtagen Højre. Man vedtog dette kostbare Forslag Aaret efter Bankkatastrofen og paa et Tidspunkt, hvor Finansloven udviste et betydeligt Underskud. Nogle midlertidige Foranstaltninger og interimistiske Bygninger kunde have været tilstrækkelige, indtil Spørgsmaalet om en Telegraf- og Postbygning paa en Gang var blevet afgjort i en følgende Samling.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) har fuldstændig Ret i, at det er Funktionarismen, der har en stadig voksende Indflydelse. Men hvorfor hjalp han da denne? — Naar nu Spørgsmaalet om en Telegrafbygning kommer til at foreligge, skal det ikke undre mig, om Telegrafvæsenet erklærer, at det umulig kan blive boende paa den gamle Postgaard, og saa faar Staten igen Fornøjelsen af at ofre et Par Millioner paa en ny Bygning. Dette kunde være undgaaet, hvis man ved Systemskiftet havde lagt Postvæsenet ind under Ministeriet for offentlige Arbejder, hvor det naturligt hører hjemme. Staten vilde derved have sparet mange Millioner.

Jeg vender nu tilbage til Forhandlingen om den nye Postbygning i 1909, og jeg skal da minde om, at alt, hvad Højre opnaaede under denne, var en Udtalelse af den daværende Indenrigsminister ved Sagens anden Behandling: „Jeg kan kun sige, hvad jeg har sagt til det ærede Mindretal i Udvalget, at jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at imødekomme Ønsket om at bevare Overpostmesterens personlige Kontor paa den gamle Postgaard, men om der kan blive Plads til Centralpengepostkontoret, betvivler jeg“. Denne Udtalelse var ikke meget tilfredsstillende, men der turde dog efter Ministerens Udtalelse haa-